

jeg sige, at de Indberetninger, der kommer til Finansministeriet, ikke vidner derom. Imidlertid, jeg skal ikke have noget imod at konferere med de Mænd, der er kommet hjem derfra — jeg har før gjort det —, men jeg er ogsaa klar over, at saaledes som Forholdene udvikler sig, bliver det naturligvis vanskeligere og vanskeligere at skaffe Ro. Af lutter Lyst er det vel ikke, at vi har et Krigsskib, ganske vist ikke af nogen formidabel Beskaffenhed, liggende derovre; det er ganske sikkert for at kunne imødegaa paakommende Uroligheder.

Holger Petersen: Om Skoledirektør Rübner-Petersen vil jeg tillade mig at sige, at han tog Æren for at have bragt Strejken til Ophør, men det var ikke ham, saa vidt jeg ved, det var Guvernøren, der bragte den til Ophør.

Piper: De Bemærkninger, der faldt fra den højtærede Indenrigsminister om de Begivenheder, der er passeret i de sidste Dage, giver mig Anledning til at tage Ordet, idet jeg tror, at det ikke vil være rigtigt, om der ikke ogsaa fra mit Partis Side blev givet Bidrag til denne Sags Belysning.

Den Afbrydelse, der fandt Sted af Forhandlingerne her i Tinget, skyldtes den af Hans Majestæt Kongen udkastede Tanke, som overbragtes af Konseilspræsidenten, at der skulde forsøges dannet et Samlingsministerium. Der er vel ingen udenfor Regeringspartiet, der kunde tænke sig andet, end at et saadant Samlingsministerium skulde være et nyt Ministerium, at der ved dette Samlingsministerium skulde tilkendegives noget nyt i Forhold til det, vi havde haft, og at et Samlingsministerium maatte betyde en Samling fra alle Sider og ikke et Ministerium, hvori et af Partierne paa Forhaand var stærkere repræsenteret end de andre og derigennem kunde gennemtrumfe sine Anskuelser. Under de første Forhandlinger, som blev ført, synes det ogsaa, som en saadan Samling skulde være Grundlaget for det eventuelle Ministerium, men alt som Forhandlingerne skred frem, blev det mere og mere klart, at Regeringspartiet og Regeringen med det ønskede at ind-

tage en Særstilling i Forhold til de andre Partier og hævdede, at Folketingsparlamentarismen ogsaa skulde give sig Udslag ved et saadant Ministeriums Sammensætning. Dette kunde selvfølgelig ikke erkendes fra anden Side. Jeg tror, at det Forslag, som blev fremsat af det Parti, jeg tilhører, om et lige Antal Medlemmer fra hvert Parti, tog alle rimelige Hensyn, og at det vilde have været fuldt tilfredsstillende. Hvem der saa skulde have været Ministeriets Chef, maatte Hans Majestæt Kongen bestemme. Under de videre Forhandlinger viste det sig altsaa, at denne Vej ikke var farbar. Men da det Forslag blev fremsat fra Venstrepartiet, at de 3 Partier hver skulde vælge 3 Medlemmer, og Hans Majestæt Kongen skulde udpege Konseilspræsidenten som det trettende Medlem, gav vi vor Tilslutning dertil, idet vi altsaa strakte os videre, end vi fra først af havde anset for rimeligt, for derved at bidrage til, at Hans Majestæt Kongens Tanke kunde føres ud i Livet. Men ogsaa dette blev jo afvist fra Ministeriets Side. Ministeriet krævede paa Forhaand 4 Medlemmer, det krævede paa Forhaand under de Forhandlinger, der blev ført, at det nye Ministerium skulde blive saa ligt det gamle, som det var muligt. Den højtærede Indenrigsminister talte noget om, at det var en ærefuld Udgang, der kunde være blevet for de andre Partier, hvis man havde sluttet sig til de Forslag, der var fremsatte fra Regeringspartiet. Jeg kan kun se, at Æren vilde have været paa Regeringspartiets Side, Æren for at have trukket de andre Partier til Vands. Man vilde have faaet et Ministerium, der i alt væsentligt havde haft samme Karakter som det nuværende, og man vilde have faaet en Afgørelse af Øsalgsspørgsmaalet, som vilde have været aldeles utilfredsstillende for alle dem, der enten af den ene eller den anden Grund har ment, at det var urigtigt at sælge Øerne for Øjeblikket.

Der nævnedes saa fra den højtærede Ministers Side, at vort Parti paa et tidligere Tidspunkt havde stillet Krav om, at der ikke maatte afholdes Valg, og det blev ogsaa nævnt af den højtærede Minister, at den foreslaaede Dagsorden vil føre til Valg. Jeg vil hævde, at dette ikke kræves ifølge denne Dagsorden; og naar vi i sin